

Kapitel 10

Ödmjukhet

ÖDMJUKHETEN ÄR ANSPRÅKSLÖS. DEN GÖR inte väsen av sig och upphöjer sig inte över andra. Sådan inställning utgör en god grund. Den stora filosofen Konfucius skrev: "Ödmjukhet är den fasta grunden för all dygd."

Helen Keller som föreläste om sina erfarenheter som dövblind och om blindas rättigheter sa: "Jag längtar efter att åstadkomma stora och ädla uppgifter, men den viktigaste plikten är att utföra små uppgifter som om de var stora och ädla. Världen går framåt inte bara tack vare stora och heroiska dåd utan även tack vare summan av varje arbetares små och uppriktiga insatser."

Ralph Waldo Emerson skrev: "Religion handlar om att göra rätt. Det är att älska, att tjäna och att tänka rätt, det är att vara ödmjuk."

Bruna Martinuzzi skrev: "Ofta är det så att ju mer folk utvecklas, desto mer har de åstadkommit och desto större ödmjukhet har de. De som uppnår mest skryter minst, och ju mer säkra de känner sig i sig själva, desto mer ödmjuka är de. 'Sanna meriter är som en flod, ju djupare floden är, desto mindre väsen gör den' (Edward Frederick Halifax). Alla har vi träffat sådana människor och känt beundran för dem."

I Psaltaren 25: 9-10 läser vi: "Han leder de ödmjuka rätt, de ödmjuka lär han sin väg. Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet mot dem som håller hans förbund och hans bud."

I Ordspråksboken 11:2 finner vi: "Övermod har skam i släptåg, vishet finns hos de saktmodiga."

Bland olika berättelser om Jesus finns denna: Vid samma tillfälle kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: "Vem är störst i himmelriket?" Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: "Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig." (Matt 18:1-5).

Jesus lärde inte bara ut ödmjukhet, han visade genom sina egna handlingar konkreta exempel på ödmjukhet.

Jesus visste att Fadern hade lagt allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och nu återvände till Gud. Han steg upp från bordet, tog av sig manteln och band en handduk om livet. Sedan hällde han vatten i tvättfatet och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handduken som han hade bundit om sig. När han kom till Simon Petrus sade denne till honom: ”Herre skall du tvätta mina fötter!” Jesus svarade: ”Vad jag gör förstår du inte nu, men senare skall du fatta det.” Petrus sade: ”Aldrig någonsin får du tvätta mina fötter!” Jesus sade till honom: ”Om jag inte tvättar dig har du ingen gemenskap med mig.” Då sade Simon Petrus: ”Herre, tvätta inte bara mina fötter utan också händerna och huvudet.” Men Jesus sade till honom: ”Den som har badat behöver bara få fötterna tvättade, i övrigt är han ren. Och ni är rena, dock inte alla.” Han visste nämligen vem som skulle förråda honom, och därför sade han att de inte alla var rena.

När han hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen sade han till dem: ”Förstår ni vad det är jag har gjort med er? Ni kallar mig mästare och herre, och det med rätta, för det är jag. Om nu jag, som är herre och mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er. Sannerligen, jag säger er: en tjänare är inte förmer än sin herre, och en budbärare inte förmer än den som har sänt honom. Vet ni detta är ni saliga om ni också *handlar* så.” (Joh 13:3-17)

En sak är att veta att ödmjukhet är grunden för all dygd, en annan är att leva den i sin vardag bland människor och i olika situationer. Albert Schweitzer skrev: ”Att ge exempel är inte det mest effektiva man kan göra för att påverka andra, det enda rätta är att vara ett exempel.”

Jag har tillbringat en hel del av mitt liv inom förvaltningen. Från den tiden kommer jag ihåg att under ett tiotal år var tjänande ledarskap det mest gångbara affärsbegreppet. Uttrycket myntades av Robert K. Greenleaf i hans essä från 1970. John Bogle, ”tjänande ledare” i Vanguard Investments, sa vid ett tillfälle:

Jag anser att tjänande ledarskap är så gott som den gyllene regeln. Gör mot andra som du själv vill att de skall göra mot dig. När jag idag tittar på stora företag och dess ledare, påminner de mig om att förmodligen levde jag själv också under föreställningen att jag var viktig och någon att räkna med. Men under årens lopp fick min arrogans backa för ödmjukheten. Idag uppskattar jag folk som gör det tunga jobbet på företaget, de som man kanske skulle kalla tjänare, folk som går upp varje morgon och gör jättebra jobb, de är den största tillgången som ett företag kan ha. Så det handlar inte bara om en idealiserad strategi, utan detta är en fantastiskt bra affärsstrategi. Den fungerar.

Enkelt uttryckt utvecklar tjänande ledarskap ledare som är ödmjuka tjänare för sina organisationers resurser, mänskliga och ekonomiska. Även Jesus undervisade om detta:

Men Jesus kallade till sig dem och sade: ”Ni vet att härskarna är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människo-sonen har kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.” (Matt 20:25-28 och Mark 10:42-45)

Ben Franklin, en viktig grundare av USA, skrev: ”Att visa ödmjukhet mot sina överordnade är ens skyldighet, att vara artig mot sina jämlika och storsint mot sina underordnade, detta är ens ödmjuka val.” Äkta ödmjukhet är att respektera alla, även de minsta bland oss (Luk 9:48), om inte för vår nuvarande ställning, så med all säkerhet för våra potentiella betingelser, eftersom Gud har makt att upphöja sina barn till deras fulla potential. Den franske filosofen Charles Montesquieu anmärkte: ”För att bli verkligt stor måste man befinna sig *bland* människorna och inte över dem.” Edgar Cayce brukade ofta säga: ”*Det finns så mycket godhet i den sämste av oss och så mycket dåligt i den bäste av oss, att det inte anstår någon av oss att ha låga tankar om några andra.*”

Att vara ödmjuk är att se sig själv som en i Guds församling, inte sämre och inte bättre än någon annan. Det är då ädelhet smälter samman med ödmjukhet.

Nedan kan man läsa några tankar som kommer från Edgar Cayces readingar:

Ha inte alltför höga tankar om dig själv. Även om du lyckas materiellt, mentalt och andligt, visa ödmjukhet. Lev ödmjukt. [1962-1]

Människan skulle kunna lära sig mer från naturen och de varelser som lever i naturen. Var och en av dem fyller sin funktion. De sjunger sin sång. De fyller luften med sin doft. På sitt sätt lyckas de också ära och lovprisa sin Skapare. Fast deras sätt kan te sig ödmjukare jämfört med andras. På sitt ödmjuka sätt uppfyller de sina uppgifter som de har blivit skapade för att uppfylla. På så sätt återspeglar de det, som varje själ, varje man och varje kvinna borde göra i sina individuella sfärer, sitt begrepp om Skaparen.

Detta är målet som väsendet kan finna. Genom att ge tröst, uppmuntran eller genom att ge råd till de som vandrar bredvid, kan väsendet hitta sitt mål.

Uppfyll dina plikter som du har gentemot din Skapare, inte mot någon annan individ, någon grupp av människor eller någon organisation, inte mot någon aktivitet som finns utanför dig utan mot din Skapare! [1391-1]

Iakta dig själv. Var ödmjuk men inte blyg, var positiv utan att vara bestämmande. Visa snarare som det gavs: barmhärtighet, rättvisa, tålamod, kärlek, saktmodighet, broderlig vänlighet. Glöm det som lätt fyller dig med agg, hat och sårade känslor, iakta och ta hänsyn till dina medmänniskor istället.

För din uppgift ligger i att påtala för individer hur saker och ting påverkar dem i deras livsverk, ansträngningar eller hopp och hur de kan handskas med besvikelser eller sorg.

För mörker, sorger och besvikelser försvinner och hoppet återkommer på nytt i människans bröst. För *hoppet*, det är att ta fasta på själen som varar från evighet till evighet. [1402-1]

Kapitel 13

Frid

SALIGA ÄR DE SOM HÅLLER *fred, de ska kallas Guds söner.* (Matt 5:9)

Frid kommer inifrån. Sök den inte utanför dig.

– Buddha

Var och en måste finna sin frid inom sig. Och verklig frid måste vara opåverkad av yttre omständigheter.

– Mahatma Gandhi

Frid handlar inte om frånvaro av konflikt, utan om förmågan att handskas med den.

– Anonym

Det här är ett intressant perspektiv på frid. Det är en inre färdighet som ger möjligheten att handskas med yttre omständigheter.

I dagens samhälle verkar alla ha så bråttom. De eftersträvar mer utveckling och att tillfredsställa allt fler önskningar och så vidare. Barn har mycket lite tid för sina föräldrar. Föräldrarna har mycket lite tid för varandra. Det är i hemmet som friden börjar förstöras.

– Moder Teresa

Moder Teresa hade så rätt. Fred och frid börjar inom oss, i oss själva och i våra hem. Från familjens hem sprids den utåt för att sedan beröra hela världen. Mahatma Gandhi ansåg att freden börjar med barnen, eftersom de är den framtida generationen. Det som barn har lärt sig som unga, kommer de att vara när de växer upp och så styr de sedan världen.

Ett cyniskt sätt att se på fred är att se den som korta stunder i historien då alla

står och laddar om sina vapen. När man ser tillbaka på världshistorien skulle man kunna tycka att det förhåller sig så, eftersom det inte går någon längre tid utan att krig eller konflikter bryter ut någonstans i världen.

I Bibeln finns en beskrivning av frid som är svår att förstå och påstås vara bortom vår förmåga att begripa. ”Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.” (Fil 4:7)

Den 19 juni 1942, mitt i andra världskriget, blev Cayce ombedd att ge en reading i ämnet världsfred. Hans svar i detta ämne har fortfarande lika stor betydelse idag som då. Här kommer readingen:

READING 3976-27

Denna mediala reading gavs av Edgar Cayce i föreningens lokaler, vid Arctic Crescent, Virginia Beach, Virginia, den 19 juni 1942, före föreningens elfte årliga kongress, i enlighet med de närvarandes önskemål.

NÄRVARANDE:

Edgar Cayce, Gertrude Cayce – ledare, Gladys Davis – stenograf, Marion Wolfe, Helen Godfrey, Beverly och Riley Simmons, Eleanor och Frances Y. Morrow, Julia Lawrence, Ruth Holland, Ruth LeNoir, Ruth Denney, Mildred White, Evelyn Crusier, Helen Ellington, Beulah H. Emmet, Gladys Dillman, Beatrice och Richmond Seay, Sophia och Malcolm Allen, Eula Allen, Mildred Tansey, Mae Verhoeven, Evelyn R. Gimbert, Ruth Skelton, Mignon Helms, Minnie Barrett, Florence Edmonds, Lucy A. Cooney, Hannah Miller, Hugh Lynn Cayce och andra.

READING

Readingens tid 15:10 till 16:00.

GC: Var vänlig ange andliga och praktiska koncept för fred i världen. Ge förslag till såväl individuella handlingar som verksamheter i grupp för att det ska bli givande. Besvara sedan de frågor som kan besvaras och i den ordning jag ställer dem:

EC: Ja, vi har de tolkningar som har gjorts av olika individer genom tiden, angående vad som skulle upprätta eller skapa fred i världen.

Historiska studier om olika grupper och deras varierande verksamheter på jorden visar att de till största delen försökte uppfylla och tillfredsställa ett fåtals uppfattningar och ideal. Dessa få var de som fick makt från skilda källor eller genom omständigheter som hade uppstått i människans angelägenheter i olika delar av jorden.

Idag befinner sig världen i krig. Det finns ingen som inte är eller kommer att bli påverkad av resultatet av de motstridiga känslor som föranledde

verksamheten i alla sfärer av människans erfarenheter på jorden.

Genom vem eller varifrån kan sedan en sådan uppfattning eller ett sådant ideal komma, som människan som individ, grupp eller nation kan ta till sig utan risk? Var ska människan söka tro, vilket ändamål eller ideal är det mest förtroendeingivande?

Såsom det har angivits, är det inte i individer eller i personligheter. Ty dessa har misslyckats. I nutiden orsakar just de dessa konflikter som har satt världen i brand. Konflikter som orsakar död och förstörelse. Och fruktan har smugit sig in i hjärtat, även hos de utvalda.

Om inte dessa dagar förkortas, så som det har getts, kan de utvalda själva mycket väl bli drabbade och omskakade på grund av förstörelsen, på grund av den småaktighet som mänskligt liv klamar sig fast vid genom vissa idéer som grupper eller nationer har satt som sitt ändamål.

Vidare bör man finna *Honom*, som har övervunnit världen, som har lärt känna döden, som har känt krig, som har haft prövningar och som har lärt känna vedermödor. Han som har mött och upplevt sina *egna* fysiska, mentala och andliga känslor. Han som har sagt: ”Jag kom inte enbart för att skapa fred, utan för att ge ett svärd till dem som har övergivit vägen.” Han kom för att ge människan liv i överflöd. Han, som trots att han hade kunnat bedra människan, i prövningens stund sa: ”Min stund är kommen, denna världens furste kommer, men han har ingen del i mig. Min frid ger jag er, inte det som världen uppfattar som frid, utan min frid.”

Då upptäcker vi att fred på jorden först måste börja inom individens hjärta och sinne och som målsättning. Detta som följd av att det finns något som svarar inför sig självt, som det alltid givits: ”Min ande vittnar tillsammans med din ande, om vi verkligen är Guds barn eller inte.”

När man ser på världen idag, förstår man varför och på vilket sätt man väljer och dömer, som man gör. Som Han gav till den som bemyndigades av profeterna att utropa: ”Se Guds Lamm, som tar bort världens synder” och som kommer att skapa frid i hjärtat på dem som söker rättfärdighet på jorden. Och trots detta, på grund av att han föll offer för sina egna rädslor, började han själv att tvivla, eftersom tydligen inga försök gjordes för att åtminstone utåt sett lindra hans åtaganden. Han frågade: ”Är du den som vi väntade på eller skall vi vänta på någon annan? Mästarens svar gäller såväl idag som då. Det blev inte något ja- eller nej-svar utan: ”Gå och säg till Johannes att de sjuka är helade, att de fattiga fick evangeliet, att de lama kan gå och att de blindas kan se.”

Inte endast de fysiskt lama, inte endast de fysiskt blindas, inte endast de fysiskt sjuka helades av honom utan även frågan om syftet med människans existens på jorden besvarades tack vare honom. Tack vare det är det möjligt, för alla som har tro, att bli den levande Guds barn.

Tror du då att du kan behandla din granne eller din bror med något annat än sanningens Ande, den ande vars frukter Han visade och finna annat än det du utmäter? För med det mått som du mäter kommer du också att mätas. Som du gör mot den minsta, så gör du mot din Skapare.

Vems ande eller vad för slags frid söker du då som individ? Att kunna tillfredsställa kroppens begär? Att kunna uppfylla ögats lustar? Att kunna uppleva berömmelse eller rikedom? De bleknar, de förgås.

Bara det som gör det möjligt för individen också att bära korset, liksom Han gjorde, kan göra det möjligt för individen att kunna förstå omfattningen av den frid som fanns inom Honom. Den var så stor att han klarade av att bryta dödens bojor, övervinna helvetet och graven. Sedan uppstod Han i ett nytt liv för att människan, här och nu, skulle kunna förstå vad frid kan innebära i tider av oro.

Vad *kan* du då göra som individ för att denna krigets farsot, denna orättvisa mot människan, denna farsot i egenskap av rädsla för förstörelse och död ska kunna tas bort?

Du ska stå, såsom Han, mellan livet och döden!

Må de dödade uppfylla sitt syfte, såsom Han gjorde: ”Det ska *inte ha varit förgäves*.”

Må de som lever, *leva* i Gud, för att förstora frukterna av broderlig kärlek, vänlighet, tålmod och sprida dem, så att denna farsot med krig kan stoppas.

Du kan inte be: ”Fred, fred” när du inte känner fred och frid i ditt eget hjärta och din egen själ! Men genom att känna (eftersom hans ande är med din ande) att varje person du möter varje dag är *glad* att du lever! Och *glädes* sig att just *du* har kommit i kontakt med dem, eftersom du har gett och ger hopp i deras liv, bara genom att finnas till!

Detta innebär att du bör leva det liv du fick av Honom på jorden så att du utstrålar liv, glädje och frid som driver ut rädsla genom att leva, genom att vara, genom att göra mot andra och för andra, det som du vill att andra ska göra mot dig.

Men, säger du, det här är ju inget nytt! Inte heller är dina nuvarande bekymmer nya eller ditt nuvarande hopp eller *vad som helst!* För, precis som han sa: ”Det finns inget nytt under solen.” Vad som har varit, kommer tillbaka. Endast genom att *använda* din förstfödsrätt, ditt ändamål och i ditt medvetande hålla *viljan* att vara rättvis, att göra rätt, att *älska* det goda och att *undvika* det onda, kan människan som individ, som grupp och som nation, stå mellan de levande och de döda och stoppa den synd som leder människan till att starta krig, av olika slag, mot sin bror.

Du ska *ta hand om* din bror! Agera enligt detta i ditt hjärta. Vem ÄR din bror? ”Vem är min mor? De som uppfyller Faderns vilja är min mor, min syster och min bror.”